

Nu vil jeg også lige sige noget om lovforslag nr. L 66:

Det lovforslag er jo ligesom lovforslag nr. L 65 en udløber af lovforslag nr. L 60, som vi lige har talt om.

I 1986 blev undervisning i dansk som andet-sprog for voksne ifølge den nuværende lov lagt ud til amtskommunerne og de to hovedstads-kommuner, og jeg har kendt loven siden 1990, fordi jeg sidder i Vejle Amtsråd for tredje periode og i de foregående to perioder netop har siddet i uddannelsesudvalget. Og det er først inden for de sidste år, der her er foretaget stramninger, og disse stramninger, der bl.a. bestod i at skære ned på antallet af etableranter – vi har jo hørt om en størrelsesorden på 60 – er først nu ved at finde deres form. Det skabte en del hyl og skrig ude omkring, men sprogcentrene forstod signalerne og gav sig til at samarbejde.

Det har været et område, som har været uigennemskueligt, og som der til dels manglede styr på. Og det gik da helt galt, da loven om amternes pligt til at udbyde 18 timers undervisning om ugen skulle indføres. Det kostede mange millioner kroner. Og nu lægges der i dette lovforslag op til, at antallet af undervisningstimer skal øges med 30 pct. i forhold til i dag for alle, der er omfattet af loven – det svarer til godt 25 timer om ugen – og at undervisningstilbudene skal kvalificeres og effektiviseres. Så er mit spørgsmål: Hvordan?

Der tales også om sprogcentre og om, at deres placering som led i integrationsindsatsen skal sikres en sammenhæng med det øvrige voksenuddannelsessystem. Men der foregår jo allerede undervisning ude omkring på de såkaldte sprogskoler, som lejer lokaler forskellige steder, så hvor har man tænkt sig at disse sprogcentre skal placeres? Det vil jeg gerne have et svar på, idet jeg kan frygte, at vi nu skal til at se, at der bliver bygget nye sprogcentre ude omkring, og det er noget, der kommer til at koste, for disse skoler vil garanteret ikke stå tilbage for voksenuddannelsescentrene, men have egne bygninger i lighed med samtlige voksenuddannelsescentre, og nogle af disse centre ligner hele paladser. Der mangler ikke noget dér.

Et af de nye tiltag er, at undervisningen nu kan udvides ved, at der også skabes mulighed for undervisning i grundlæggende regning og matematik for dem, der måtte have brug derfor – jamen det foregår jo allerede ude i kommunerne, i hvert fald i den, hvor jeg sidder – og

som et andet tiltag foreslås det, at der skal gives særlige uddannelsesstilbud til ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, samt til personer, der har opnået statsborgerskab.

Yderligere skal der udarbejdes en individuel handlingsplan for hver enkelt. Og hvor mange personer skal der så ansættes til at udforme disse planer? Ude, hvor jeg kommer fra, er der mig bekendt 57 forskellige sprogområder, og for hvert af disse, som er forskellige med hensyn til kultur og religion osv., skal der være en handlingsplan, og dér kommer man jo igen til at ansætte tolke. Det virker altså temmelig uoverskueligt.

Det er jo ikke første gang, arbejdsformidlingerne har lavet den slags handlingsplaner for ledige danskere, og det var en fiasko, og det her kan risikere at blive rent kaos.

Et andet element i lovforslaget er, at undervisningen skal overgå fra amterne til kommunerne, og det er jo pudsigt, for Dansk Folkeparti går ind for amternes nedlæggelse – det skal der ikke herske nogen tvivl om – men vi er altså lidt betænkelige ved denne overdragelse, for tilsyneladende har amterne fået mere styr på undervisningen.

Nogle kommuner har benyttet sig af muligheden for at skære i udlændingenes bistand, og det har på det seneste bevirket, at fraværet ikke er så stort. For det har været et stort problem ude omkring, at kursisterne ikke mødte op til undervisningen, og det har der været mange besynderlige og sjove forklaringer på fra sprogskolerne, men nu har amterne altså strammet kravene over for skolerne. Men der ligger jo et stort problem i, hvordan de mindre kommuner vil tackle situationen.

Som sagt tager Dansk Folkeparti afstand fra lovforslaget og kan ikke støtte det.

Susanne Clemensen (CD):

I CD hilser vi lovforslagene om en forstærket integration af indvandrere og flygtninge velkomne, herunder forslaget om, at børn af flygtninge og indvandrere i førskolealderen skal lære dansk ved, at det gøres obligatorisk for kommunerne at tilbyde aktiviteter, der stimulerer børnenes sproglige udvikling med henblik på tilegnelse af dansk.

Det er naturligvis særlig vigtigt at sikre sprogstimuleringsstilbud til de børn, der ikke er optaget i en daginstitution. Og det er positivt at se, at det klart fremgår af loven, at for at sikre kvaliteten af disse tilbud skal kommunen tilby-